

Štev. 10.

V Ljubljani, 1. vinotoka 1918.

Leto XIX.

Lovec.

*Izkušen lovec, mož bradat,
na lov gre v hosto na zverjad.*

*Ob njem Čuvaj koraka — pes,
ki gospodarju vdan je ves.*

*Na plen lisjak baš ide svoj,
pomeri lovec nanj takoj.*

*„Pif, paf!“ po hosti zadoni,
lisjak star ustreljen leži . . .*

*„Le teci, teci mi, Čuvaj,
tatú prinesi mi sedaj!“ —*

*Odbegne pes, sledeč po tleh,
in že lisjak mu je v zobeh.*

*„Ukradel mnogo si kokoš,
odslej nobene več ne boš!“*

*Bal tebe se je vsak golob,
mirno bo živel odsehdob!“ —*

*Tako pes zvesti govori,
žival pred lovca položi.*

*Nasmehne lovec se nato,
Čuvaja boža prav ljubó:*

*„Ti storil svojo si dolžnost,
doma dobodeš lepo kost!“*

*Sem v torbo pride zdaj lisjak,
a v pipo hajdi mi, tobak! . . .*

*Tako! — Zdaj pa naprej, Čuvaj,
in Bog še nama sreče daj!“ —*

Janko Leban.

